

for køberens overvejelser med hensyn til, om han skal fortryde købet.

Hvis sælgeren accepterer et af køberen fremsat tilbud (ordre, bestilling) ved blot at fremsende varen til køberen, vil bestemmelsen medføre, at køberen har fortrydelsesret indtil ugedagen efter, at levering har fundet sted. Dette kan efter omstændighederne virke mindre rimeligt over for sælgeren, især hvis denne har bekostet forsendelsen. Sælgeren har imidlertid forskellige muligheder for ved varens fremsendelse at varetage sine interesser, f. eks. ved at tage forbehold om, at der ikke er fortrydelsesret.

I modsætning til betænkningens udkast indeholder stk. 3, 3. pkt., en regel, hvorefter køberen også kan bruge fortrydelsesretten ved at undlade at modtage eller indløse en forsendelse fra sælgeren, medmindre forsendelsen først kommer frem til ham efter fristens udløb. Reglen svarer til dørsalgslovens § 6, stk. 4, og § 11, stk. 1, sidste pkt. Benytter køberen sig af sin ret til at undlade at modtage eller indløse en forsendelse, og må sælgeren i den anledning afholde omkostninger ved tilbagetransporten, som i medfør af stk. 6 påhviler køberen, kan sælgeren kræve disse omkostninger refunderet af køberen.

Underretning om tilbagetræden fra købet skal gives til sælgeren, også selv om rettighederne i henhold til købekontrakten tilkommer en anden kreditor end sælgeren.

Til stk. 4.

Bestemmelsen indeholder regler om udøvelse af fortrydelsesretten, når køberen har modtaget det købte eller en del deraf, og svarer til princippet i dørsalgslovens § 11, stk. 1, 1.-2. pkt. Tilsvarende regler er endvidere foreslået i en del af § 7, alternativ B, stk. 4, i betænkningen, jfr. denne s. 49 og s. 71-72.

Efter bestemmelsen skal køberen sørge for varens tilbagetransport til sælgeren, såfremt han ønsker at bruge fortrydelsesretten. Varen skal være tilbagegivet til sælgeren inden fortrydelsesfristens udløb. Vil køberen sende det modtagne til sælgeren, er det dog tilstrækkeligt, at han inden fristens udløb har overgivet det til en fragtfører, som har påtaget sig forsendelsen, jfr. 2. pkt. Ved »fragtfører« skal i overensstemmelse med købelovens § 10 forstås en selvstændig, dvs. af køberen uafhængig, transportvirksomhed, således at eksempelvis aflevering inden fristens udløb til post- eller jernbanebefordring eller til en fragtmand er tilstrækkelig. Tilbagegivelse skal ske til sælgeren, også selv om

rettighederne i henhold til købekontrakten tilkommer eller er overdraget til en tredjemand.

Kommer det købte eller en del deraf efter fortrydelsesfristens udløb frem til køberen, efter at han har givet rettidig underretning om, at han er trådt tilbage fra købet, må køberen selvfølgelig så vidt muligt undlade at modtage eller indløse forsendelsen. Er køberen alligevel efterfølgende kommet i besiddelse af det solgte, må han sørge for, at det snarest muligt bliver bragt tilbage til sælgeren. I modsat fald må han antages at have opgivet sin tilbagetræden fra købet.

Omkostningerne ved tilbagesendelsen til sælgeren skal betales af køberen, jfr. stk. 6. Såfremt der foreligger en mangel, som giver køberen ret til at hæve købet, følger det af almindelige regler, at han normalt ikke er forpligtet til at sørge for tilbagetransporten, men kan nøjes med at stille det købte til disposition for sælgeren til afhentning på bopælen.

Til stk. 5.

Bestemmelsen tager bl. a. stilling til spørgsmålet om, hvem der bærer risikoen for hændelig undergang eller beskadigelse af det solgte, såfremt køberen fortryder købet. Efter dørsalgslovens regler påhviler denne risiko sælgeren såvel i fortrydelsesperioden som under forsendelser til og fra køberen, jfr. lovens § 8, stk. 2, og § 11, stk. 2. I betænkningens udkastets § 7, alternativ B, stk. 4, foreslås som deklaratorisk regel, at køberen kan fortryde købet, blot han inden fristens udløb kan tilbagegive det købte til sælgeren eller til en fragtfører, som har påtaget sig forsendelsen, i væsentlig samme stand og mængde som ved modtagelsen. Forslaget indebærer således, at risikoen påhviler køberen, medens denne har tingen i sin besiddelse. Ved forsendelser til og fra køberen påhviler risikoen derimod sælgeren.

Justitsministeriet har imidlertid fundet det mindre rimeligt at pålægge sælgeren i et almindeligt køb på kredit at bære risikoen for de skader, der indtræder under forsendelsen af det købte tilbage til ham, efter at køberen har fortrudt købet, og det er derfor i stk. 5 gjort til en betingelse for fortrydelsesretten, at det købte overgives til sælgeren i væsentlig samme stand og mængde. Efter bestemmelsen skal det modtagne overgives til sælgeren i væsentlig samme stand og mængde, som det var, da det blev leveret til køberen, og ikke, som foreslået i betænkningen, da køberen modtog varen. I praksis vil resultatet dog i de fleste tilfælde blive det samme som efter udvalgets forslag, da der ved